

Den palæstinensiske justitsminister Freih Abu Medein fremkom den 5. maj 1997 med en offentlig udtalelse om, at man fra palæstinensisk side kunne bringe dødsstraffen i anvendelse for salg af jord til jøder i de selvstyrende områder. Hermed henvises til en jordansk lovbestemmelse, der er en del af palæstinensisk ret, og hvor strafferammen løber fra en mindre bøde til dødsstraf.

Præsident Arafat har til det israelske dagblad »Yediot Aharonot« den 21. maj udtalt, at skyldige vil blive straffet ifølge den eksisterende lov. I et senere interview den 27. maj til det israelske dagblad »Ha'aretz« har han udtalt, at han fordømmer brugen af dødsstraf for salg af jord til jøder, endskønt det er foreneligt med den ovennævnte lov. Ifølge det oplyste har den maksimale straf aldrig været taget i anvendelse.

Samtidig har de palæstinensiske myndigheder taget afstand fra de påstande i pressen om, at myndighederne skulle stå bag de to drab på palæstinensere, der angiveligt har solgt jord til jøder, og at der skulle være en forbindelse mellem ovennævnte udtalelser og denne hændelse. Myndighederne har i den forbindelse advaret mod at tage loven i egen hånd. De palæstinensiske myndigheder ville kun med lovlige midler søge forbudet respekteret.

Man har fra dansk side bilateralt rejst sagen på højt niveau over for de palæstinensiske myndigheder og udtrykt vores principielle holdning til dødsstraf samt understreget, at strafferammen giver anledning til betydelig bekymring. Man har ligeledes drøftet sagen i EU-kredsen i Jerusalem. Den dominerende holdning hos EU-partnerne er, at en officiel demarche ikke i situationen tjener et formål. Fra dansk side er der lagt op til, at EU-landene i deres løbende kontakter med den palæstinensiske ledelse udtrykker bekymring over strafferammen og opfordrer til at få denne sat ned.

Med henvisning til ovenstående skridt finder jeg ikke, at der for mig som udviklingsminister for tiden er grundlag for at foretage sig yderligere i spørgsmålet inden for rammerne af det dansk-palæstinensiske bistandssamarbejde.

Spm. nr. S 2316

Til fødevareministeren (16/5 97) af:

Lene Espersen (KF):

»Giver levnedsmiddelkontrollen i Københavns delrapport om København Rene Restauranter År 2000 ministeren anledning til at overveje en alternativ offentliggørelse af kontrol, der giver forbrugerne et mere nuanceret billede af hygiejnetilstande, herunder at der skelnes mellem virksomheder, der efterkommer påbud og de, der ikke gør det, samt overveje indførelsen af en bagatelgrænse for, hvornår navn på virksomheder bør offentliggøres?«

Svar (27/5 97)

Fødevareministeren (Bjørn Westh, fg.):

I de senere år er der sket en udvikling i vurderingen af spørgsmålet om hemmeligholdelse eller offentliggørelse af kontrolresultater på fødevareområdet. Med Folketingets vedtagelse af lov om offentliggørelse af kontrolresultater i 1996 er etableret en adgang for fødevareministeren til at fastsætte bestemmelser om offentliggørelse af kontrolresultater på fødevareområdet inden for det daværende Landbrugs- og Fiskeriministeriums ressort. Med loven er endvidere etableret hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om såvel formen for som omfanget af offentliggørelsen.

Offentliggørelsen af kontrolresultater skal medvirke til at skabe øget gennemsigtighed i fødevareproduktionen til gavn for producenter, detailhandlere og forbrugere. Herigennem bidrages der til en sikring af fødevarernes kvalitet, idet offentliggørelsen må forventes at forøge den omhu, hvormed virksomhederne bestræber sig på at overholde lovgivningens krav til tilvirkning og omsætning af fødevarer.

Loven giver hjemmel til generelt at offentliggøre alle kontrol- og analyseresultater, men det er hensigten at iværksætte offentliggørelsesordningen gradvist. I første omgang forudses offentliggørelsen at skulle omfatte situationer, hvor kontrol- og analyseresultater fører til, at kontrolmyndigheden reagerer over for virksomhederne med bøder eller skriftlige omsætningsbegrænsende foranstaltninger.

I forbindelse med etableringen af Fødevareministeriet har jeg besluttet, at den nuværende lovgivning på fødevareområdet skal samles i én fødevarelov. I den forbindelse vil også spørgs-